

۲۵۹۹۰۲

ورزش و شخصیات

اصلاح اصول اخلاق ورزشی

دکتر زهرا ایزانلو | استادیار دانشگاه بجنورد

دکتر محمد ریحانی | استادیار دانشگاه بجنورد

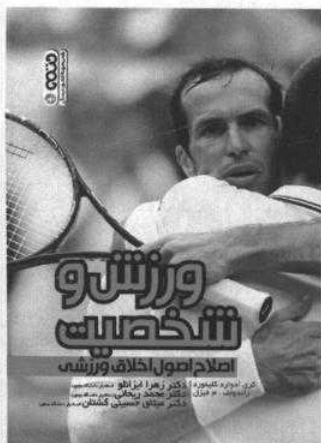
دکتر میثاق حسینی گشتان | استادیار دانشگاه بجنورد

کری ادوارد کلیفورد
راندولف . م فیزل

نمایشگاه و فروشگاه دائمی: تهران، خیابان انقلاب، بین خیابان ۱۲ فروردین
و اردیبهشت، جنب بانک صادرات، ساختمان ۱۳۶۰، فروشگاه کتاب کاشفان
تلفن: ۶۶۴۰۳۱۶۲ فکس: ۶۶۴۰۳۱۷۰
سرویس پیام کوتاه (sms): ۳۰۰۰۲۵۷۶
پایگاه اینترنتی: <http://www.Hatmi.ir>

ناشر نمونه کشور در سال ۹۳

◀ ورزش و شخصیت اصلاح اصول اخلاق ورزشی

تألیف: گری ادوارد کلیفورد، راندولف م. فیزل

ترجمه: دکتر ابراهیم انلو، دکتر محمد ریحانی،

دکتر میثاق حسن کشتان

• سرپرست واحد گرافیک: المیرا میرموسوی

• طراحی صفحه: واحد گرافیک

• طراح جلد: محمود رضا انلی

• لیتوگرافی: باختر

• آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع: م. حتمی رازیقی

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۵

شمارگان ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۱۵۰ ۰۰۰ ریال

توجه: به موجب ماده ۵ قانون حمایت، از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸/۱۰/۱۱ کلیه حقوق این کتاب برای انتشارات حتمی محفوظ می‌باشد و هیچ شخص حقیقی یا حقوقی استفاده از آن را ندارد و متخلفین به موجب این قانون تحت پیگرد قارسی قرار می‌گیرند.

سرشناسه: کلیفورد، کریگ Clifford, Craig

عنوان و نام پدیدآور: ورزش و شخصیت: اصلاح اصول اخلاق ورزشی / گرگ کلیفورد راندولف م. فیزل؛ مترجم زهرا ایزانلو.

مشخصات نشر: تهران: شرکت تضامنی انتشاراتی حتمی و شرکا، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری: ۱۶۲ ص.؛ مصور، جدول.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۵-۱۲۷-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Sport and character : reclaiming the principles of sportsmanship, ©2010.

موضوع: روحیه ورزشکاری Sportsmanship

شناسه افزوده: فیزل، راندولف ام.، ۱۹۵۰ - م. Feezell, Randolph M.

شناسه افزوده: ایزانلو، زهرا، ۱۳۶۱ - مترجم

رده بندی کنگره: ۱۳۹۵ ک/۸۰۴/۳/۷۷۷ GV۷۰۶

رده بندی دیویی: ۱۷۴/۹۷۹۶

شماره کتابشناسی ملی: ۴۴۰۲۳۳۹

دوست عزیز جهت آگاهی از آخرین اخبار و اطلاعات کتاب‌های منتشر شده
لطفا پایه و گرایش تحصیلی خود را به شماره ۳۰۰۰۲۵۷۶ sms نمایید.

فهرست مطالب

۴	پیشگفتار
۹	مقدمه: ورزش امروز
۱۹	بخش ۱: تأمل در مورد اخلاق ورزشی
۲۱	فصل ۱: انعکاس تجربیات شخصی
۲۹	فصل ۲: اخلاق ورزشی و مهارت ورزش
۵۱	بخش ۲: اصول اخلاق ورزشی
۵۳	فصل ۳: احترام به حریف
۶۷	فصل ۴: احترام به هم تیمی و تیم
۸۱	فصل ۵: احترام به داوران
۹۳	فصل ۶: احترام به بازی
۱۰۹	فصل ۷: احترام میان بازیکن و مربی
۱۲۷	بخش ۳: تأمل در مورد ورزش و زندگی
۱۲۹	فصل ۸: ورزش، جامعه و آموزش
۱۴۳	فصل ۹: آن سوی ورزش
۱۵۵	کتابشناسی
۱۵۹	معرفی نویسندگان

به نظر راهی جزء نوشتن این کتاب وجود نداشت، چون هر وقت در مورد یک موضوع ورزشی صحبت می‌کردیم، ناخودآگاه بحث به اخلاق ورزشی کشیده می‌شد. در مورد آموزش اخلاق ورزشی به کودکان صحبت کردیم. در مورد نمایش گاه و بی‌گاه اخلاق ورزشی و همچنین فقدان آن در بین ورزشکاران دانشگاهی و حرفه‌ای صحبت کردیم. اما مواردی مانند «احترام به بازی»، «احترام به حریف» و «احترام به داوران» فقط در حد حرف بود. بخاطر حرف‌های کلیشه‌ای ورزشی در بحث‌هایمان از یکدیگر عذرخواهی کردیم، تا اینکه بالاخره متوجه شدیم حرف‌هایی که از داوران ما کلیشه‌ای است، برای بسیاری از ورزشکاران جوان تازگی دارد. در سال ۱۹۸۵، رارلر مورد^۱ گفت:

«جدا از شخصیت ملی و اجتماعی تحصیل کرده، موارد زیاد دیگری نیز وجود دارد که بیشتر از ورزش رقابتی به رشد و رفاه جامعه کمک می‌کنند. اگر همه این جمله کلیشه‌ای را قایل دارند که ورزش علاوه بر ساخت جسم ورزشکار به ساخت شخصیت ورزشکار نیز کمک می‌کند پس من نیز از همین جمله کلیشه‌ای استفاده می‌کنم.»

یک نسل قبل، وقتی مردم چنین اصطلاحاتی را می‌شنیدند، سرشان را بعلامت تأیید تکان می‌دادند. اما در دهه‌های بعد وقتی بحث اخلاق در ورزش بیان می‌آید، به سختی می‌توان بخشنده و مهربان بود. وقتی کودک‌مان شبکه ESPN را خاموش کرده و به سرعت به سراغ تمرین می‌رود، چه چیزی یاد خواهد گرفت؟ در گذشته وقتی کودکانی به بازی می‌کی مانند^۲ نگاه می‌کرد، می‌دید که وی بعد از ضربه و دویدن، سرش را پایین نگه می‌دارد تا حریفش تحقیر نشود؛ بدین ترتیب هم به حریفش احترام می‌گذاشت و هم تواضع و فروتنی خود نسبت به سنت‌ها و واقعیات بازی بیسبال را نشان می‌داد. اما دیدن ورزش از تلویزیون چه نکاتی به بچه‌ها یاد می‌دهد؟ احترام به حریف؟ انسانیت؟ مهربانی؟ وفاداری؟ ورزش معاصر، جنبه‌های تخریب‌کننده زیادی دارد: دعوا میان بازیکنان ذخیره^۳، حرف‌های رکیک، توهین کردن، رسوایی ورزشکاران دانشگاهی، تقلب^۴، مصرف مواد مخدر. چرا این اتفاقات رخ می‌دهد؟

1. Gerald Ford
4. Cheating

2. Mickey Mantle

3. Bench-clearing brawls

رابرت لیپسیت^۱ در ۲ آوریل ۱۹۹۵، در مقاله‌ای در مجله نیویورک تایمز^۲ در مورد پایان ورزش آمریکا اینگونه نوشت:

«دوران ورزش به پایان رسیده، چون دیگر هیچ طنین اخلاقی در آن به چشم نمی‌خورد. رشته‌های ورزشی وسیله‌ای سرگرم کننده اما موقتی هستند. هیچ چیز مثل ورزش نمی‌تواند جوانی بی احساس مانند مایک تایسون^۳ و تونیا هاردینگ^۴ بوجود آورد. دو تن از نیازمندترین، تشنه‌ترین، پر مشکل‌ترین و گمراه‌ترین جوانان در تاریخ ورزش که پایان دوره ورزشی‌شان با گمراهی و شفتگی همراه بوده است. (ص. ۵۶)»

نمی‌توانیم بگویم حرفه‌های لیپسیت تغییر و تحول عظیمی در جهان ورزش ایجاد کرده است. با وجود مقاومت‌هایی که در حوزه فرهنگ ورزشی می‌بینیم (کتاب‌هایی در مورد اهمیت اخلاق در جامعه، برنامه‌های آموزشی در مدارس، سازمان‌هایی که به پیشبرد اخلاق در ورزش اختصاص یافته‌اند، غیره)، اما داستان‌های جدیدی بوجود آمده است که تایید کننده این ادعا است.

اما افسوس خوردن هیچ مشکلی ایجاد نمی‌کند. گاهی نگرانی‌هایی در مورد اخلاق در زندگی‌های اجتماعی بوجود می‌آید (چه در ورزش و چه در جامعه) و در عین حال راه حل‌هایی نیز ارائه می‌شوند. در چنین شرایطی، به نظر کتاب ما که در مورد اخلاق ورزشی است، هم به موقع و هم کمک کننده خواهد بود. اگر به بچه‌هایمان رفتار صحیح را یاد ندهیم، نمی‌توانیم از آنها انتظار داشته باشیم درست رفتار کنند. تنها زمانی می‌توانیم از کودک مان انتظار داشته باشیم انسان خوبی باشد که رفتارها و عادات خوب را به وی آموزش داده و به توسعه شخصیتش کمک کنیم. ارسطو معتقد است که فضیلت به تمرین نیاز دارد. از نظر ما هم یک فرد می‌تواند اخلاق ورزشی را تمرین کند، همانگونه که ضد حمله^۵، دویدن به سمت پایگاه در بیسبال، یا زدن توپ هم تیمی در تنیس دونفره، نیاز به تمرین دارند. اما اگر در مورد دلیل اخلاق ورزشی و اهمیت آن اطلاعاتی نداشته باشیم نمی‌توانیم آنها را به کودکان آموزش دهیم. اگرچه افراد زیادی به حال ورزش معاصر افسوس می‌خورند، اما روش‌های کمی برای آموزش اصول پایه اخلاق ورزشی وجود دارد. با وجود افزایش تعداد جوانان در ورزش چه بعنوان بازیکن و چه بعنوان تماشاگر

1 Robert Lipsyte

2. New York Times Magazine

3 Mike Tyson

4. Tonya Harding

5. Fast break

و هوادار، باید اخلاق را در ورزش بوجود آوریم تا این جوانان بتوانند در این بخش از زندگی شان به رشد اخلاقی و تعالی شخصیت^۱ دست یابند. ورزش فقط به میدان ورزشی محدود نمی شود، بلکه بخش مهمی از آموزش فضیلت به حساب می آید. این مسئله ناگهان و خود به خود ایجاد نمی شود. ورزش می تواند بدترین عادات و شخصیت ها را بوجود آورد. در سال ۱۹۶۲، بروتوس همیلتون^۲ یکی از مربیان بزرگ دو و میدانی گفت: وقتی آرمان ها و ایده آل ها در ورزش آماتور بسیار کم رنگ باشد، امکان آسیب به شخصیت ورزشکار نیز افزایش می یابد. «(والتون^۳، ص ۱۱۷). اما رفتار ما بعنوان یک بازیکن، مربی، والدین، یا مدیر مدرسه چگونه به شکل گیری شخصیت و انسانیت مورد نظر مان کمک می کند؟ ورزش، فرهنگ را به نمایش می گذارد، و اما به دلیل اهمیت زیاد ورزش در جوامع امروزی، به نوعی می تواند باعث تغییر فرهنگ نیز شود.

ورزشکار خوب، بدنه مناسبی را در مورد فعالیت ورزشی و ارزش های مرکزی ارائه می کند. از این منظر، اخلاق ورزش، نوعی معرفت^۴ است که به بینشی مناسب، انگیزه هایی صحیح و قضاوت درست و همچنین انتاری درست نیاز دارد. ورزش می تواند درس های زیادی به ما بدهد، درس هایی که به درک خردیشتن^۵ کمک شایانی می کند. ما معتقدیم که احترام از عناصر اولیه اخلاق ورزشی است: احترام به حریف، احترام به هم تیمی، احترام به داور، احترام به مربی و در نهایت احترام به آوری. اصولی که برای رفتارهای ورزشی خوب در نظر گرفته شده اند، قوانین رفتاری خاصی را در بر نمی گیرند؛ بلکه دستورالعمل و زمینه ای را ایجاد می کنند که می توان با تکیه بر تجربیات و درک درست به تصمیمات صحیحی دست یافت. اما در فرهنگ ورزشی امروزی این محتوا و زمینه از بین رفته است. در این کتاب سعی کردیم به مفهوم قدیمی اخلاق ورزشی باز گردیم که می تواند بعنوان یک مفهوم اخلاقی واحد، شخصیت های خوب ورزشی را توصیف کند. بعد از در نظر گرفتن مسائل مختلف و بحث و تبادل نظر با مربیان و مربیان سابق ورزشی، این کلمه را بعنوان محور بحث هایمان در نظر گرفتیم. چون این کلمه قدیمی است، نیاز به کلمه ای داشتیم که بار سنت را به همراه داشته باشد و همچنین باید چیزی را ارائه می کردیم که نسبت به آن شناخت داشتیم. همچنین در هجای دوم کلمه نباید ورزشکاران زن نادیده گرفته می شدند، چون زنان و دختران ورزشکار نسبت به مردان تأکید بیشتری به اخلاق ورزشی

1. Excellence of character

2. Brutus Hamilton

3. Walton

4. Wisdom

5. Self-understanding

دارند. با توجه به ریشه‌شناسی لغت انگلیسی «اخلاق ورزشی» یعنی «Sportsmanship» باید بگوییم که کلمه «Man» در اینجا یک لغت عمومی به معنای انسان است که تمام ورزشکاران زن و مرد را در بر می‌گیرد. سعی کردیم از واژه «ورزشکار خوب بودن» استفاده کنیم، اما این اصلاح هم نمی‌تواند نشان دهنده یک اسم سستی باشد. در بررسی‌های غیر رسمی خودمان دریافتیم با اینکه برخی از مربیان بسکتبال زنان (که خودشان هم زن بودند) از واژه «man-to-man»^۱ استفاده نمی‌کردند، ولی هیچ مشکلی در بکارگیری کلمه «Sportsmanship» نداشتند. موضوع ما کاملاً واضح است، از نظر ما تعالی شخصیت (چه در زندگی و چه در میدان ورزشی) همان‌قدر برای زنان اهمیت دارد که برای مردان مهم است.

این کتاب به نویسنده پیشرفته و بازیکن کتاب «مربی شخصیت»^۲ است. در این کتاب سعی داریم مسائل را برای مربیان روشن کنیم که با جوانان سروکار دارند. شاید یکی از دلایل تغییر نام این کتاب این باشد که مخاطب مان افرادی هستند که به اخلاق ورزشی علاقه دارند. مهم نیست در حین ورزش چه نقشی داشته باشید (مربی، ورزشکار، والدین، معلم، وزیر، مدیر مدرسه، یا شهروند) که نگران عناصر اجتماعی فرهنگ آمریکاست، در هر صورت شما با یکسری تصمیمات اخلاقی روبرو هستید. بسیاری از این مسائل، دیدگاه شما را در مورد ماهیت ورزشی نشان می‌دهند. - را این مسئله برای شما مهم است؟ چرا برای آن اهمیت قائلید؟ ورزش چه ارتباطی با ارزش‌های دیگر دارد؟

در حالیکه شما نمی‌توانید به راحتی از شرایینی اجتناب کنید که نیاز به تصمیمات اخلاقی مهمی دارند، پس یقیناً نمی‌توانید از دخالت در این مسائل نیز دوری کنید. قصد داریم این اجتناب‌ها را به چالش بکشانیم. می‌خواهیم شما را به چالش بکشانیم تا در مورد رقابت‌های ورزشی تأمل کنید. می‌خواهیم همگام با ما به این مسائل فکر کنید. شاید با برخی از مسائل مطرح شده در این کتاب موافق نباشید و این امری طبیعی است. هدفمان موعظه کردن نیست، بلکه قصد داریم شما را تشویق و کمک کنیم. از شما می‌خواهیم به خودتان فکر کنید، و به سوالات مطرح شده پاسخ دهید. معتقدیم که این کتاب می‌تواند به شما کمک کند تا درباره این مسائل بیشتر فکر کرده و همچنین می‌تواند چارچوبی ارائه کند تا از طریق آن تصمیم گرفته و به بازیکنان کمک کنید نه بعنوان ورزشکار بلکه بعنوان یک انسان رشد کرده و به تعالی برسند. هدف نهایی این انعکاس اخلاقی، عملی است

یعنی میان اعمال شما، رفتارتان با دیگران و همچنین شخصیت شما تمایز قائل می‌شود. امیدواریم این کتاب بتواند اساسی برای مباحث و تأمل در مورد اخلاق مناسب در ورزش باشد. دوست داریم این کتاب به شما کمک کند تا به این مسائل بیشتر فکر کرده و همچنین بتواند راه حل و دستورالعمل مناسبی در اختیارتان قرار دهد. اگر به نگرانی‌های بشر توجه شود، اتفاق‌های خوبی رخ خواهد داد. قرن‌ها پیش، سقراط گفته بود که باید به فضیلت و روحمان اهمیت دهیم.¹ وی به حامیانش در آتن توصیه می‌کرد تا حد امکان در پی خوب و عاقل بودن باشند. مطالعه کتابی در مورد اخلاق ورزشی و تأمل در مورد چنین موضوعی می‌تواند واکنشی جزئی به چالش سقراط باشد. میدان ورزشی، مکانی مناسب برای تماس با جوانان است که می‌توانیم این مسائل را بارها و بارها در آن مطرح کنیم. چرا به بازیکنان جوان در حین مسابقه و همچنین زندگی نمی‌گوییم که سعی کنند خوب و عاقل باشند؟

1. we should be most concerned about virtue and the greatest possible care of our souls

مقدمه

ورزش امروز

در سال ۱۹۵۴، تیم دانشگاه اوکلاهاما^۱ در یکی از بزرگترین مسابقات فصل به مصاف دانشگاه مسیحیان تگزاس^۲ رفت. تیم اوکلاهاما در سال ۱۹۵۰ جام ملی را برنده شده بود و از سال ۱۹۵۳ تا ۱۹۵۷ نیز دو جام ملی را کسب کرده و رکورد ۴۷ برد متوالی را در پرونده اش دارد. اوکلاهاما در حالی پا به این مسابقه گذاشته بود که عنوان سومی را در کشور داشت و TCU نیز رده چهارم را به خود اختصاص داده بود. این بازی بزرگ، توجه بسیاری از مردم چه در ورزشگاه و چه در کل کشور را به خود جلب کرده بود. در حالیکه در انتهای راند چهارم نتیجه ۱۶-۱۰ به نفع اوکلاهاما بود، تیم TCU قبل از سوت پایان مسابقه، با شوتی توپ را به انتهای زمین فرستاد. داور زمین اعلام کرد که توپ با زمین برخورد کرده و در نتیجه ۶ امتیاز بدست آمده است.^۳ اما در وقت کننده به سمت داور زمین رفت و گفت: «داور، من این توپ را از روی هوا نگرفتم، بلکه با ساعد کمرم آن را حریف این توپ را گرفته بودم».

به سختی می‌توان تصور کرد که یک دریافت کننده در چنین روزی و در چنین سنی این سختان را به زبان بیاورد، در حالیکه می‌توانست همانند بسیاری از دریافت کننده‌ها یا توپیگرهای بیسبال که این خطا را مرتکب می‌شوند هیچ حرفی نزده و امتیاز توپ را دریافت کند. شاید این رفتار غیر واقعی، خیالی و حتی ناپسندیده نباشد. به بازی برگردیم. داور عقب دید که راه توپ سد شده بود، اما در این باره مطمئن نبود و همچنین قصد نداشت تصمیم داور وسط را زیر سوال ببرد. داورها شروع به بحث کردند و چون دریافت کننده هم تأیید کرده بود، تصمیم اولیه تغییر کرد. در نتیجه اوکلاهاما بازی را برد. این مثال یکی از نمونه‌های خاص اخلاق ورزشی و بازی جوانمردانه بود.

فکر می‌کنید چنین رفتاری در بازی‌های فوتبال دانشجویی امروزی (مثلاً مسابقات میان اوهایو استیت در برابر میشیگان^۴، فلوریدا در برابر جورجیا^۵، تگزاس در برابر اوکلاهاما) رخ دهد؟ اگر چنین مواردی را در ورزش معاصر دیدید، پس می‌توان گفت اتفاقات مهمی در عرصه ورزش بوقوع پیوسته است؛ یا بهتر بگوییم، اتفاقات مهمی در زمینه نگرشمان

۱. University of Oklahoma

۲. Texas Christian University

۴. Ohio State versus Michigan

۵. Florida versus Georgia

۳. به این حرکت touchdown گفته می‌شود.

نسبت به مسابقات، انتظارات و قضاوت‌ها مان در مورد رویدادهای ورزشی، واکنش‌های احساسی مان نسبت به برد یا باخت تیم مان، باخت یا موفقیت قهرمانان، موفقیت یا شکست کودکان مان در حال رخ دادن است.

به سال ۲۰۰۸ می‌رویم و مسابقه‌ای که بین دو تیم سافتبال دانشگاهی دسته دو و در رقابت‌های قهرمانی کنفرانس^۱ انجام شده بود، که البته این بازی اهمیت چندانی برای مربیان، بازیکنان و هواداران نداشت. شروع کننده اول همراه با دو دهنده دیگر پایش را بر روی پلیت^۲ بیس گذاشت و اولین امتیاز را برای تیمش به دست آورد. بعد از ضربه زدن به توپ وی اولین بیس را گم کرد و به همین خاطر سعی کرد مسیر قدمهایش تعقیب کند، در این لحظه رانویس پیچید و به زمین افتاد. قوانین به هم تیمی‌ها یا مربیان اجازه نمی‌دهند تا در این شرایط به بازیکن رسیدگی کنند و اول باید بازیکن جانشین وی به زمین فرستاده شود. در نتیجه هومر سه تایی به هومر دوتایی کاهش یافت. یک بازیکن حرفه‌ای می‌تواند به این اتفاقات ملال‌آور پایان دهد، اولین بیسمن^۳ سترال واشینگتون^۴ ایده بهتری داشت. بعد از مشورت با سرداور، وی و هم تیمی‌هایش بازیکن مصدوم را به یکی از بیس‌ها بردند تا وی بتواند ادامه بازی را پیش به آن ضربه بزنند. بازیکن مصدوم در هوم پلیت^۵ به هم تیمی‌هایش سپرده شد. بازیکنان سترال واشینگتون در حالی که بخاطر اخلاق ورزشی و جوانمردی از سوی هواداران تشویق می‌شدند، به جایگاه خود بازگشتند. آیا اخلاق ورزشی از بین رفته است؟ نه. آیا در زندگی نیز از آن استفاده می‌شود؟ احتمالاً خیر. باید کاری در این زمینه انجام شود؟ قطعاً باید کارهای زیاده‌انجام گیرد.

سرپرست اطلاعات ورزشی وسترن اورگان^۶ معتقد است که واکنش مردم به چنین جملاتی بسیار جالب توجه است: «یک اخلاق ورزشی کامل»، «تیمی فراموش نشدنی از شفقت و از خودگذشتگی در یک رقابت جدی»، رسانه‌های زیادی در سطح کشور این داستان را پوشش دادند. شاید از خودتان بپرسید که دلیل علاقه مردم به این داستان چیست؟ چه انتظاری از یک رقابت ورزشی داریم. مگر نگرش نسبت به رقابت، برد و حریفان چگونه است که کمک به یک بازیکن مصدوم به جای اینکه یک عمل ستودنی

1 Conference championship

2. Plate

۳ بیسمن، بازیکنی است که در یکی از بیس‌ها می‌ایستد (بازی بیس)

4. Central Washington

۵ home plate بیس خانه و یا در حقیقت بیس چهارم بیس بال استگاهی است که بازی برای مهاجم از آنجا آغاز و در نهایت برای کسب امتیاز تمام می‌شود. تیرها در محلی که در کنار هم پلیت وجود دارد می‌ایستند تا پرتاب‌های پیچ را بزنند. کچر مدافع بیس خانه است

6 sports information director from Western Oregon

شمرده شود، بعنوان یک قهرمانی اخلاقی دیده می‌شود و عمل قابل انتظاری که حتی ESPN آن را بخوبی پوشش نداد، حمایت و تشویق‌های ملی را در برداشت. دریافت کننده TCU یک کار قانونی انجام داد و بازیکنان واشینگتون نیز کاری را برای حریفشان انجام دادند که مستحقش بود، پس چرا این عملکردها که البته با تفکرات پیروزی و قهرمانی نیز در تضاد است، آنقدر بزرگ جلوه داده شد. پم ناکس^۱ مربی تیم وسترن ارگان در مورد مسائل این مسابقه می‌گوید: «این حرکت درس بزرگی به همه ما داده است و به ما نشان می‌دهد که برد همه چیز نیست. گاهی ما بعنوان مربی آنقدر در فکر رسیدن به رده‌های بالاتریم که این موضوع را فراموش می‌کنیم. ما این موضوع را فراموش کردیم. اما من هیچوقت این لحظه را فراموش نمی‌کنم. این موضوع مرا تغییر داده است و مطمئنم که باعث تغییر بازیکنانم نیز خواهد شد.» (هایز، ۲۰۰۸).

چرا این مسائل را فراموش می‌کنیم؟ چرا به یاد آوری این مسائل تا این حد مشکل است؟ شاید اگر به دیگر مسائل اخلاقی دقت کنیم، این مسئله از نظرمان آنقدر هم عجیب نیاید. اگر دقت کنیم اتفاقات خوب اخلاقی زیادی را در ورزش می‌بینیم، برای مثال از بازیکنان المپیک که مدال خودشان را به بریفی می‌دهند که ناعادلانه از مسابقات کنار گذاشته می‌شوند و یا بازیکنان تنیس، رانندگان ماشین‌های مسابقه و فوتبالیست‌هایی که سعی می‌کنند کار درست را انجام دهند. البته این بحث معمولاً تحت شعاع نمونه‌های نومید کننده‌ای از تقلب، بی‌احترامی‌ها و حتی خشونت قرار می‌گیرد. برای مثال یکی از موفق‌ترین سرمربی‌های لیگ ملی فوتبال^۲ از سال ۲۰۰۲، در یک مصاحبه^۳ حضور داشت. در طی این مصاحبه، یکی از کمک‌های این مربی در کنار زمین از حمله دفاعی تیم جت‌های نیویورک^۴ فیلمبرداری می‌کرد. NBL به خاطر این حرکت، نیو انگلند پاتریوتس^۵ و مربی‌اش بیل بلیچیک^۶ را ۷۵۰۰۰۰ دلار جریمه کرد. جرج میشل^۷، سناتور سابق، مأمور بررسی مصرف مواد نیروزا^۸ در لیگ اصلی بیسبال شده بود. در سال ۲۰۰۷، میشل در گزارشش بیان کرد: «بیش از یک دهه است که بازیکنان لیگ اصلی بیسبال از داروهای استروئیدی و مواد نیروزای دیگر استفاده می‌کنند که این خود نقض قوانین فدرال و سیاست‌های بیسبال است.» میشل خطاب به تمام بازیکنان لیگ گفت: «استفاده غیر قانونی از مواد نیروزا، نقض

1. Pam Knox

4. New York Jets

7. George Mitchell

2. Hayes 2008

5. New England Patriots

8. performance-enhancing drugs

3. National Football League

6. Bill Belichick

قوانین لیگ اصلی بیسبال محسوب می‌شود که اثر مستقیمی بر روی اتحاد و یکپارچگی این ورزش دارد. قربانیان اصلی این حرکت نیز ورزشکارانی هستند که از اینگونه مواد استفاده نمی‌کنند.^۱ قهرمانان ما در جلوی کمیته‌های کنگره^۲ خود نمایی می‌کنند که باعث دلسردی مان می‌شود. اما هر کسی ممکن است این کار را انجام دهد. شاید دوچرخه سواران یا ورزشکاران دو میدانی این خطا را مرتکب شوند، اما آنها به دنبال پیروزی هستند. یکی از هواداران NASCAR می‌گوید: «اگر تقلب نکنید، پیروز نمی‌شوید.» این همان چیزی نیست که ما از ورزشکاران و مربیانمان انتظار داریم؟ چرا باید ناراحت شویم وقتی آنها به روند فعلی ورزش^۳ کشش نشان می‌دهند؟ مگر برد همه چیز نیست؟

با وجود مثال‌هایی که از اخلاق ورزشی خوب و افزایش علانق سازمانی به این موضوعات آورده ایم، اما به بحث می‌توان در مورد رابطه روند کنونی ورزش و اخلاق ورزشی خوشبین بود. نباید در این مورد^۴ ارا را کرد، چنین بدبینی‌هایی نشان می‌دهد که روند فعلی ورزش مدرن دوسویه است، گاهی به سحت می‌توان مفهوم رفتار و خصوصیات خوب را در حوزه ورزش و ورزشکار بکار گرفت. سایمون بلک^۵ یکی از متفکران معاصر از ما می‌خواهد نه تنها در مورد محیط فیزیکی بلکه نسبت به مسائل اخلاقی نیز حساسیت نشان دهیم. چون جو زندگی هم به مسائل فیزیکی و هم به مسائل اخلاقی مرتبط است. باید ببینیم چه چیزهای قابل قبول و چه چیزهایی غیر قابل قبول و یا چه چیزهایی پسندیده و چه چیزهایی ناپسند هستند. بدین ترتیب می‌توان دریافت که مسائل به زمانی درست و چه زمانی نادرست پیش می‌روند. بدین ترتیب واکنش‌های احساسی مان شکل می‌گیرد و دلیل غرور، شرم، عصبانیت، قدردانی و همچنین موارد فراموش شدنی و غیر قابل فراموش شدنی را نشان می‌دهند. استانداردهایی (استانداردهای رفتاری) را در اختیارمان قرار می‌دهند.

این مفهوم، روش مناسبی را برای درگیر شدن در مسائل ارائه می‌دهد. برای مثال، از نظر بلک بورن، ما بعنوان اخلاق شناسان کلاسیک^۶ در فلسفه‌های غربی و غیر غربی، تمایل داریم در مورد حقوق مان صحبت کنیم تا مسائل درست و خوب. در مورد وظایفی که زندگی بر دشمنان گذاشته (مانند آن چیزی که قهرمانان بر عهده دارند) صحبت نمی‌کنیم. فرد گرایی^۷ و آزادی را تحسین می‌کنیم. دوست نداریم کسی به ما بگوید چه کاری انجام دهیم. فکر می‌کنیم که دولت باید از حریم خصوصی مان محافظت کند. شاید فکر کنیم که

1. Congressional committees
4. individualism

2. Simon Blackburn

3. Classical ethicists

ایده آل‌های اخلاقی، واضح و غیر قابل چالش هستند. اما باید حواسمان را جمع کنیم، آنها را بیازماییم و ببینیم که آیا می‌توانند از پس وضعیت و پیامدهای مهم برآیند.

شاید بتوانیم برخی از ایده آل‌های زندگی و یا مسائل اخلاقی بخش‌های مهم زندگی (ورزش، تجارت، حرفه و غیره) را تشخیص دهیم. البته تعامل جالبی میان کلیت اخلاق و محیط‌های اخلاقی موقتی^۱ وجود دارد. در فصل ۱ برخی از ایراداتی که به آموزش اخلاق ورزشی گرفته می‌شود را نشان می‌دهیم. شاید تصور کنید که شک‌گرایی^۲ در مورد اخلاق و مقامات اخلاقی نشان‌دهنده شک‌گرایی و نسبت‌گرایی^۳ کلی است که از محیط‌های اخلاقی اطرافمان شائبه می‌گیرد. حال، جو اخلاقی کنونی ورزش را در نظر بگیرید (یعنی ایده‌های حول محور ورزش، رفتار ورزشکاران با یکدیگر، انگیزه‌های برتر، روندی که باعث خوب یا بد شدن شرایط می‌شود، در درگیری‌های مختلف ورزشی باید چه واکنش احساسی از خودمان بروز دهیم). ببینید نگرش‌های حاکم بر ورزش را طوری بیان کنیم که بتوانیم از آنها در بحث‌های مرتبط با ورزش و ورزشکار استفاده کنیم. همچنین سعی می‌کنیم برای نشان دادن تجربیات، انتظارات و استانداردهای رفتاری مان از استعاره‌های قدرتمندی استفاده کنیم. اگر تنش میان جو اخلاقی حال حاضر ورزش و اصول محوری اخلاق ورزشی می‌بینیم، پس باید بدانیم برای اصلاح اصول اخلاق ورزشی کار سختی در پیش خواهیم داشت. شبکه ESPN را روشن کنید، به رادیو ورزش گوش دهید، آنلاین شده و صفحات ورزشی را بخوانید. ورزش چیست؟ چه مفاهیم و استعاره‌هایی در جو اخلاقی حال حاضر ورزش ما حاکم اند؟ بار دیگر اشاره می‌کنیم که ورزش در مورد «برنده» است. اگر تیم تان بد است، قرارداد تان را فسخ کرده و به تیم دیگری بروید تا بتوانید برنده و قهرمانی را تجربه کنید. ورزشکار باید به دنبال قهرمانی برود. باید بدانیم فردی بهترین است که بتواند قهرمان شود. اگر برد تا این اندازه در ورزش مهم است، پس احتمال تقلب نیز افزایش می‌یابد (البته باید اشاره کنیم که هر ورزشی قوانین خاص خودش را دارد، و بازی یعنی پیروی از این قوانین. نقض این قوانین یعنی تقلب و فرد متقلب برنده واقعی نیست، چون درست بازی نکرده است). اگر ورزش فقط در مورد بردن است، پس مسائلی مانند بهتر شدن، بازی خوب، ارتباط با دیگران، حضور در فعالیت‌های معنادار، لذت بردن از رقابت، دیگر معنایی نخواهد داشت. سکوی دوم غیر آمریکایی^۴ است، در واقع از نظر آمریکایی‌ها مدال نقره برای بازنده هاست.

1. More localized ethical milieus

2. Skepticism

3. Relativism

4. Un-American